

SV

Europeiska unionen
Regionalpolitik

info regio

panorama

12

December 2003

Intervju

Wolfgang
Tiefensee,
ordförande
för Eurocities

I klartext

Solidaritetsfonden
ett år senare

Upptäck ett anslutningsland

Ungern

Upptäck en region

Sicilien

**Utbyte av
bästa praxis**

Ordförande för Eurocities (¹)

**Eurocities
förespråkar en
central roll för
städerna inför
strukturfonder-
nas framtida
utformning.
Varför förtjänar
städerna särskild
hänsyn?**

Det är en fråga som inte borde behöva ställas: Europa är världens mest urbaniserade kontinent. Städerna och stadsregionerna rymmer majoriteten av invånarna och alla typer av ekonomiska, sociala, kulturella aktiviteter och fritidsaktiviteter. Städerna har alltid fungerat som centrum för förändring och de har en mycket viktig roll att spela i utformningen av Europas framtid. Medan många politiska utvecklingar, från ekonomi till miljö, drivs av globala tendenser, är det ofta på lokal nivå som man formar den nya politiken och får den att fungera. När Europa siktar på ekonomisk tillväxt, fler arbetstillfällen, hållbar utveckling och konkurrenskraft, så är det på lokal nivå som dessa mål skall nås. Jag är övertygad om att Europa når Lissabonstrategins ambitiösa mål om bara städerna och regionerna tilldelas en central roll. Samråd från fall till fall om specifika frågor är inte tillräckligt. Vi behöver en permanent och systematisk

dialog, så att städerna och regionerna är helt och fullt engagerade både när det gäller den europeiska politikens utformning och genomförande. Det är nödvändigt för att utforma en effektiv politik när det gäller en stor mängd frågor, som t.ex. tjänster i allmänhetens intresse, miljölagstiftning, sysselsättning och social integration samt regional- och sammanhållningspolitik. Om vi vill göra Europa till världens mest konkurrenskraftiga ekonomi samtidigt som vi bevarar ett solidariskt samhälle, behöver vi starka städer som kan anpassa sig till de sociala och ekonomiska förändringarna.

Hur ser ni på Europeiska unionens roll i det avseendet? Borde Europeiska unionen investera mer i sina infra-strukturer i städerna?

Ja, absolut. Tillgängligheten till våra städer när det gäller transportleder är uppenbarligen avgörande för Europas ekonomiska konkurrenskraft. Det samma gäller tillgången till tomtmark och kontorslokaler som är både lämpliga och överkomliga. Om vi inte kan erbjuda företagen det som de behöver, kommer de att söka sig någon annanstans. Men våra städers ekonomiska och sociala infrastrukturer är lika viktiga. Sammanhållningspolitiken har traditionellt koncentrerat

sina resurser på de delar av städerna som är mest drabbade av fattigdom och arbetslöshet. Pånyttfödelsen av stadsdelar med svårigheter är en viktig prioritering, när man betänker att de sociala och ekonomiska skillnaderna ofta är större inom en region än mellan regioner eller länder. Men utan att lämna de mest angelägna sociala problemen därhän bör man även ägna sig åt orsaken till dessa problem och försöka skapa ekonomiskt välstånd på lång sikt. Det är en av de läxor vi lärde oss av Urbanprogrammet. Det som vi behöver för närvarande är en kompletterande metod som exploaterar de ekonomiska och sysselsättningsmässiga möjligheterna för att stärka de stora städernas förmåga att vara den europeiska ekonomins motorer.

Det verkar osannolikt att det framtida fördraget kommer att ge de europeiska institutionerna någon specifik behörighet på området för stadspolitik ...

Jag tycker att det är lite märkligt att städerna inte nämns någonstans i de existerande europeiska fördragen, utom att de har fått namn efter städer: Rom, Maastricht och Amsterdam! Men det innebär inte att det inte finns utrymme för gemensamma åtgärder. En harmonisk utveckling av unionen

Innehåll

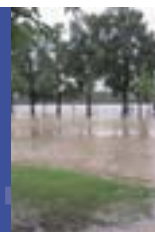
Ansvarig utgivare: Thierry Daman, Europeiska kommissionen, GD Regionalpolitik

Denna publikation ges ut på EU:s elva språk på följande webbplats: http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_en.htm och trycks på återvinningspapper på fem språk (ES, DE, EN, FR, IT). Publikationens innehåll är inte juridiskt bindande för kommissionen.

Foto (sidor): Mike St Maur Sheil (1), Eurocities (2), AEIDL (4, 5), GD Regionalpolitik (7), Hungary Tourist Board (9, 10), Prime Minister's Office of the Republic of Hungary (10), Gianpiero Casagni (12, 13), Naisyrittäjän Lähtöruutu (14,15).

Omslag: Den grafiska designförmedlingen "Bizness Communications" i Liège, Belgien, fick hjälp från ERDF.

4

Ett år efter tillkomsten av EUSF: att stärka den europeiska solidariteten inför katastroferna

7

Omvandla det europeiska stödet till regional framgång: exemplet Yorkshire och Humber (Förenade kungariket)

är ett mycket viktigt mål som naturligtvis också omfattar städerna.

För mig är den verkliga frågan om städerna och regionerna skall få ett ord med i laget inom de politikområden och de program som kan påverka deras funktion. Tillsammans med kommissionen gör vi positiva framsteg mot en systematisk dialog, som förhoppningsvis mynnar ut i att även övriga institutioner engageras. Vi försöker även sluta flerpartsöverenskommelser mellan lokala, regionala och nationella myndigheter och med Europeiska kommissionen.

Allt detta mynnar ut i frågan om var gränserna för subsidiaritetsprincipen går: upphör den på nationell regeringsnivå eller innesluter den även regionala och lokala förvaltningar? Denna fråga togs även upp vid Regionkommitténs konferens om sammanhållningspolitikens framtid som vi var värdar för i Leipzig ⁽¹⁾ i maj i år. Även om diskussionen i huvudsak gällde strukturfonderna kunde man inte bortse från den större frågan om hur städer och regioner kan bidra till det europeiska styrelseskicket. Med regionerna kom vi överens om att det ligger i vårt gemensamma intresse att ta oss an städernas problem, och att städerna borde vara starkt knutna till de regionala programmen. Det är inte en fråga om städerna mot regionerna. Tvärtom, det är bara genom samarbete som vi når våra gemensamma mål.

Hur kommer ni att kunna övertyga medlemsstaternas nationella regeringar om att Europeiska unionen borde stödja städernas utveckling aktivt, på de sätt som ni har beskrivit?

Hittills har unionens sammanhållningspolitik haft i uppgift att kompensera den inre marknadens negativa effekter genom stöd till de minst utvecklade regionerna eller de

regioner som stod inför besvärliga omstruktureringar. Nu verkar det som om diskussionen inte längre handlar om de politiska målen utan om ekonomin. Särskilt vissa nationella politiker menar att alla pengar bör gå till de fattigaste medlemsstaterna i en utvidgad union, så fr.o.m. nu blir regionalpolitiken en uppgift för de nationella regeringarna. Inom Eurocities vänder vi oss mycket bestämt mot en sådan åternationalisering av regionalpolitiken, för vi anser att det kan undergräva hela det europeiska projektet. För att nå våra gemensamma mål måste vi ha stöd av en europeisk politik. Den aktuella siffran på 0,45 procent av BNP för sammanhållningspolitiken är därför ett absolut minimum. Mindre än detta skulle försvaga Lissabonstrategin avsevärt, det skulle skada konkurrenskraften och den europeiska ekonomins sammanhållning.

Det är det budskap som vi riktar till de europeiska institutionerna och till våra egna nationella regeringar. Resultatet av våra ansträngningar beror på styrkan i våra argument. Kommissionsledamot Barnier är mycket engagerad i utvecklingen av en seriös sammanhållningspolitik, där städerna kommer att spela en central roll. Vi kan också räkna med stöd från ledamöter i Europaparlamentet. Många av dem besöker regelbundet våra städer, och dessa kontakter kommer att bli fler fram till valet i juni 2004. Det finns en växande medvetenhet om behovet av att utveckla band mellan Europeiska unionen, städerna och regionerna. Det kommer att hjälpa oss att nå vårt gemensamma mål: att föra Europas medborgare närmare varandra.

⁽¹⁾ Wolfgang Tiefensee är också borgmästare i Leipzig (Tyskland).

Eurocities: städerna på dagordningen

Eurocities bildades 1986 och förenar de lokala myndigheterna i ett 120-tal städer i 31 europeiska länder i ett försök att stärka de europeiska städernas roll, särskilt när det gäller politikens utveckling och genomförande.

De stora europeiska städernas nätverk bedriver i huvudsak följande aktiviteter:

- Nätverksarbete: att dela med sig av och förbättra kunskaperna samt att stödja samarbetet mellan städer.
- Lobbyverksamhet: att utveckla och påverka politiken, och att föra en dialog med Europeiska unionens institutioner.
- Medvetenhet: att öka allmänhetens medvetenhet via medierna om de viktiga frågorna för städerna.

Genom sina tematiska kommittéer, arbetsgrupper och delnätverk arbetar Eurocities med en bred uppsättning olika politikområden som är viktiga för städerna, särskilt kultur och fritid, ekonomisk utveckling, miljö, styrelseformen, ny teknik, offentliga tjänster, social välfärd och städernas kommunikationer.

Kontakt:

Eurocities
Square de Meeûs, 18
B-1050 Bryssel
Tfn (32-2) 552 08 85
Fax (32-2) 552 08 89
Internet: <http://www.eurocities.org>

9

Ungern: Allt går framåt! — Frågor till Endre Juhász, ungersk minister för europeiska frågor

12

Sicilien: periferi och obalans

14

Avstamp för kvinnliga entreprenörer

Ett år efter tillkomsten av EUSF

Att stärka den europeiska solidariteten inför katastroferna

Under solidaritetsfondens första år har mer än 800 miljoner euro gått till omedelbar katastrofhjälp. Bortom dessa år ligger en utmaning inför framtiden: en bättre samordning av den europeiska solidariteten och satsning på förebyggande arbete.

Med anledning av de katastrofala översvämningarna i länderna i Centraleuropa i augusti 2002 skapade man på Europeiska kommissionens förslag för ett år sedan ett nytt europeiskt finansieringsinstrument: Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF). Sommaren 2003, som kännetecknades av en ovanlig värmebölja och dess mycket dramatiska konsekvenser för Medelhavs-

regionerna, som drabbades av torka och skogsbränder, bekräftade betydelsen av en effektiv organisation av den europeiska solidariteten inför omfattande katastrofer.

Detta gäller inte minst Portugal, där bränderna i detta land för inte så länge sedan förstörde en yta på mer än 350 000 ha, varav i det närmaste 300 000 ha skog (6 procent av de portugisiska skogarna) och 25 000 ha

jordbruksmark, och de kostade 18 personer livet och berövade ca 45 000 människor deras ägodelar och inkomstkälla. Till detta kommer såväl i Portugal som i övriga sydliga regioner de långsiktiga mänskliga, sociala, ekonomiska och miljömässiga återverkningar som i synnerhet följer av att de arealer som eldhärjas varje år är mycket större än de som återplanteras.

Augusti 2002: Elbes översvämning i Dresden, Tyskland.

Ett tomrum som fylts

I förordningen om Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽¹⁾ fastställs att medlemsstaterna och anslutningsländerna kan begära stöd från denna fond vid en större katastrof (som sådana betraktas de beroende på kostnaderna för skadegörelsen: mer än 3 miljarder euro eller 0,6 procent av BNP). En region kan för övrigt få extra bistånd om katastrofen berör större delen av dess invånare och får allvarliga och bestående effekter för den ekonomiska stabiliteten och levnadsvillkoren. Den årsbudget som står till solidaritetsfondens förfogande har fastställts till 1 miljard euro, varav endast 75 miljoner kan användas för exceptionella regionala katastrofer.

Det är viktigt att understryka att Europeiska unionens solidaritetsfond inte har upprättats för att täcka samtliga kostnader i samband med en katastrof. Privata skador ligger utanför solidaritetsfondens giltighetsområde. Långsiktiga åtgärder, som t.ex. hållbar återuppbyggnad, ekonomisk omstrukturering och förebyggande åtgärder, kan beviljas stöd från andra källor (se inramningen). Det handlar snarare om att snabbt, effektivt och smidigt tillföra ekonomiskt bistånd under den första brådskande fasen för åtgärder som tillfällig inkvartering eller provisorisk reparation av infrastrukturer som är nödvändiga för det dagliga livet. Det fanns faktiskt ingen europeisk fond som kunde spela denna roll inom civilskyddsområdet, där dess kunskap ligger hos de enskilda medlemsstaterna.

2002–2003: solidaritetens riktmärken

I dag (*red. anm.: 15 oktober 2003*) har medel sökts från solidaritetsfonden till stöd för åtta ingripanden i sju länder. De fyra första har att göra med över-
svämningarna 2002:

- Tyskland (delstaterna Bayern, Brandenburg, Mecklenburg–Vorpommern, Niedersachsen, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Schleswig-Holstein och Thüringen): 444 miljoner euro
- Österrike (delstaterna Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Wien och Vorarlberg): 134 miljoner euro
- Tjeckien: 129 miljoner euro
- Frankrike (departementet Gard): 21 miljoner euro.

Konkret har detta stöd bidragit till att täcka kostnaderna för de omfattande insatserna: provisoriskt återställande av kommunikationerna (särskilt tunnelbana i Prag), anordningar för energi- och vattenförsörjning, reningsanläggningar, telefon- eller posttjänster, sociala infrastrukturer som sjukhus, skolor eller daghem, förstärkning av stränder, organisation av nödtjänster för den drabbade befolkningen (inkvartering, försörjning), skydd för kulturarvet och röjning av de drabbade områdena.

Övriga insatser från solidaritetsfonden som har beslutats hittills har gällt följande tre länder:

- Spanien (Asturien, Baskien, Galicien och Kantabrien) med anledning av

"Prestige"-katastrofen: 8,6 miljoner euro.

- Italien: 30,8 miljoner euro för konsekvenserna av en rad jordbävningar (Apulien och Molise) och 16,8 miljoner euro för skadorna i samband med Etnas utbrott (Sicilien), sammanlagt 47,6 miljoner euro.
- Portugal: för bränderna utan motstycke som härjade i detta land sommaren 2003 beviljade kommissionen ett bistånd på 48,5 miljoner euro.

I Spanien handlade det om att ersätta kostnaderna för det brådskande saneringsarbetet längs de kuststräckor som drabbats av oljeutsläppet. I Italien gällde solidaritetsfondens bistånd främst åtgärderna för tillfällig inkvartering av befolkningen, omedelbart återupprättande av de skadade offentliga infrastrukturerna, konsolidering av förebyggande infrastrukturer, bevarande av kulturarvet och upprensning. Samma utgiftskategorier kommer att ersättas i Portugal och de kommer att omfatta de angelägnaste reparationerna inom sektorer som energi, transport, telekommunikation, vatten, hälsa och undervisning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1212/2002, EUT L 311. 11.11.

Övriga insatsnivåer

Förutom omedelbart ekonomiskt bistånd från solidaritetsfonden kan kampen mot katastroferna organiseras på olika nivåer (nedanstående lista är inte fullständig):

- De regionala utvecklingsprogram som samfinansieras av **strukturfonderna**. Medlemsstaterna kan ändra programmens prioriteringar och budgetens fördelning under genomförandet. Nya åtgärder kan vidtas för att återuppbygga infrastrukturerna och stödja produktiva investeringar, utbildning och sysselsättning. Sålunda planerar Portugal omfördelning av 182 miljoner euro.
- Programmen inom **landsbygdsutvecklingen**. De omfattar åtgärder t.ex. för förebyggande av skogsbränder, återplantering av skogsområden och restaurering av jordbrukspotentialen. Dessa åtgärder kan förstärkas.
- Den **gemensamma jordbrukspolitiken**. Olika avvikelser är möjliga som t.ex. tillstånd att använda marker i träda för att föda djuren.
- Europeiska kommissionens **centrum för kontroll av och information om civilskydd**. Sedan januari 2002 driver detta centrum en larmtjänst dygnet runt som utlöser larm på begäran av ett land som drabbats av en katastrof för att underlätta biståndet från övriga medlemsstater (t.ex. sändning av vattenbombare).
- **Statligt bistånd**. Det kan beviljas för att kompensera materiella skador samt de indirekta effekter som klart och tydligt är en följd av katastroferna.
- **Geografisk information**. Den utgör en nyckelfaktor i förebyggandet och hanteringen av risker. Inom skogsområdet har kommissionen t.ex. upprättat systemet EFFIS (European Forest Fire Information System) som spelar en roll för det dagliga stödet till skogsförvaltningar och civilskyddsmyndigheter i medlemsstaterna.

Under fondens ettåriga existens har ett sammanlagt belopp på ca 833 miljoner euro anslagits till bistånd som beslutats med ytterst kort varsel. Det är en insats som rättfärdigas inte bara av mänskliga hänsyn utan även på grund av att det 2003 såväl som 2002 inte var ett isolerat land eller en isolerad region utan hela unionen som drabbades av den omfattande förödelsen under katastrofsommaren.

Och i morgon? Två nyckelord: förebyggande och samordning

Men utöver nödhjälpen handlar det också om att kunna motverka en trolig upprepning av katastroferna, som beror på de negativa miljöeffekterna av mänsklig verksamhet, i synnerhet den allt snabbare klimatförändringen. Som kommissionsledamot Michel Barnier

underströk kostar reparation mer än förebyggande, så mycket mer betydande satsningar som gjorts för en regions utveckling kan omintetgöras vid en katastrof. Betydelsen av förebyggande arbete bör beaktas i samband med översynen efter halva tiden av strukturfondsprogrammen 2000 – 2006.

När det gäller tiden efter 2006 gav Michel Barnier uttryck för sin vilja att *varje strukturfondsprogram skall innehålla en post för 'förebyggande av naturkatastrofer'*. Han förespråkade för övrigt att man efter solidaritetsfonden och olika aktuella åtgärder skulle upprätta en europeisk civilskyddsstyrka som samordnas på regeringsnivå.

Mot bakgrund av konsekvenserna av den heta sommaren 2003 har Europaparlamentet uppmanat

medlemsstaterna att förstärka och samordna initiativen för en effektiv europeisk solidaritet. Regionkommittén har även uttalat sig i denna riktning och har föreslagit att man skall upprätta ett nytt gemenskapsinstrument, oberoende av strukturfondernas mål, för att inte bara säkerställa brådskande bistånd utan även långsiktiga åtgärder inom klara och tydliga ramar när det gäller policy och regelverk (⁽²⁾). Slutligen återspeglar även förslaget till fördrag om en konstitution för Europa omsorgen om europeisk solidaritet: förslaget innehåller en solidaritetsklausul enligt vilken unionen skall tillgripa alla medel till sitt förfogande för att bistå en medlemsstat i samband med en katastrof.

(²) Regionkommitténs kommuniké:
http://www.cor.eu.int/sv/prss/cprss2003/cor_03_07066.html

Seminarium *Konkurrenskraftiga regioner — Ta fram bästa praxis* Omvandla det europeiska stödet till regional framgång: exemplet Yorkshire och Humber (Förenade kungariket)

Utbytet av bästa praxis inom ramen för mål 1- och mål 2-programmen behandlades vid en stor europeisk konferens i Sheffield (Förenade kungariket) den 9 – 10 oktober 2003.

Omkring 150 aktörer inom regional utveckling från hela unionen samlades i den brittiska stålhuvudstaden för att delta i seminariet *Konkurrenskraftiga regioner — Ta fram bästa praxis* som organiserades av den myndighet som förvaltar mål 1-programmet i södra Yorkshire, Europeiska kommissionen och med Förenade kungarikets vice premiärminister som ordförande.

Dessa två dagar gav tillfälle att ta del av olika lyckade projekt enligt mål 1 och mål 2 som genomförts i Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Finland, Sverige och Förenade kungariket inom områden som företagsstöd, informationssamhället, forskning och teknisk utveckling eller innovationsöverföring (se *inramningen*).

E-lärande

Att ett seminarium om bästa praxis hålls i södra Yorkshire är inte förvånande: denna region som klassades som mål 1 under perioden 2000 – 2006 genomför några av de mest innovativa utvecklingsprogrammen i unionen. Det gäller särskilt "South Yorkshire e-Learning Project", som är det mest omfattande distansunder-visningsprojektet i Europa och den största mål 1-investeringen i södra Yorkshire. Det är också första gången som mål 1-medel har använts inom området för distansundervisning. Projektet, som innebär en investering på 371 miljoner euro för utbildning och kompetens-

utveckling inom EU, gör regionen till nationell och internationell ledare i utvecklingen av digitala pedagogiska resurser.

Före strukturfonderna var södra Yorkshire sedan länge en region på tillbakagång. Efter sammanbrottet för de traditionella industrierna (kolbrytning, ståltillverkning, mekanisk industri) minskade den regionala BNP kontinuerligt 1979 - 1995 jämfört med gemenskapens genomsnitt. Denna ekonomiska tillbakagång ledde till utflyttning, hög arbetslöshet samt låg utbildnings- och kompetensnivå.

Södra Yorkshire angrep problemet med låg utbildningsnivå genom att satsa ca 36 miljoner euro på programmet Pathways to Success (Bana

väg för framgång). Det handlar om att höja utbildningsnivån för att ge de lokala företagen mer kvalificerad arbetskraft. Programmet riktar sig till alla elever på 13-16 år, från de mest begåvade till dem som riskerar att lämna skolan utan kvalifikationer.

Vinnare? Visst!

Den unge David Hunt drog nytta av detta program. För två år sedan var det nära att han hamnade utanför utbildningssystemet helt och hållet. Han skolkade ofta men han ville inte heller ut i arbetslivet. Han var övertygad om att hela världen var emot honom, och han såg inte hur hans skola i Barnsley skulle kunna

hjälpa honom att förverkliga hans dröm: att bli professionell jockey.

År 2001 utarbetade hans skola, som redan fick stöd genom Pathways to Success, en särskild läroplan för honom. Lärarna hade utarbetat en undervisningsplan som utvidgades med inslag utanför skolan. David placerades tre dagar i veckan som lärling vid ridskolan för handikappade i Barnsley, vilket gjorde att han fick självförtroende. För första gången i sitt liv gjorde han något som han tyckte om: att arbeta med hästar. Det blev också början på en försoning med utbildningssystemet. När David lämnade skolan hade han tagit fem examina och ett examensbevis i stallkötsel. Efter några veckors arbete i stallen i Doncaster, viktigt brittiskt centrum för allt som har med hästar att göra, antogs David som jockeylärling hos den store tränaren Derek Haydn-Jones.

En av hans lärare, Rob Porter, sade: Det som har hänt med David är en belöning för alla som har arbetat så hårt med honom. Det är också ett bevis för att Pathways to Success kan få en oerhörd effekt på unga människors liv.

Medan mål 1 är helt inriktat på södra Yorkshire, finns det stora områden i Yorkshire och Humber som drar nytta av annat bistånd från gemenskapens strukturfonder. En mottagare är Longhill-Link-Up Trust som är en kyrklig stiftelse för lokal utveckling i regionen Hull, i östra Yorkshire. Denna stiftelse har vuxit från en liten välgörenhetsgrupp till en fullfjädrad utvecklingsorganisation med nio

heltidsanställda. Stiftelsen tillhandahåller IT-möjligheter i sitt Cyber Café och nästan 2 500 unga människor kunde dra nytta av dess ungdomsarbete 2002. Nyligen lyckades Longhill-Link-Up Trust få bistånd från ERUF vilket gjorde det möjligt att utveckla projektets lokaler och att utveckla lokala initiativ.

Kontakt:

Helen May
Yorkshire and Humber European Office
 118, Avenue de Cortenberg
 B-1000 Bryssel
 Tfn (32-2) 735 34 08
 Fax (32-2) 735 61 24
 E-post: european.office@yorkshire.be

Yorkshire och Humber

Regionen Yorkshire och Humber har fem miljoner invånare. De flesta bor i städer och industricentrum i södra och västra Yorkshire samt vid Humbers mynning. Det handlar emellertid om en region med stora kontraster som också omfattar ett av Förenade kungarikets vackraste landskap, särskilt i norra Yorkshire. Under perioden 2000 – 2006 disponerar regionen Yorkshire och Humber ca 1 714 miljoner euro i stöd från gemenskapen.

Utbyte av bästa praxis

Med ledning av det strategiska målet från Europeiska rådets möten i Lissabon och Göteborg (skall Europeiska unionen *bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning*) inriktade sig arbetsgrupperna vid seminariet i Sheffield på 12 framgångsrika mål 1-projekt och mål 2-projekt fördelade på tre teman.

Temat Stöd till små och medelstora företag

Campus Arvika (Sverige)

Åtgärden Micro-enterprise (Irland)

Merseyside Special Investment Fund (Förenade kungariket)

Länesystemet Finnvera för små och medelstora företag (Finland)

Temat Forskning och utveckling och innovationsöverföring

Bioteknikcentret Bionord (Tyskland)

Bioteknikklustret GTI (Förenade kungariket)

EISLAB (Sverige)

Vetenskapsparken Novi (Danmark)

Projektet Zukunftswettbewerb Ruhrgebiet (Tyskland)

Temat e-lärande, e-handel, e-styrelse, e-administration

Distansutbildning: South Yorkshire e-Learning Project (Förenade kungariket)

Projektet e-styrelse IS Oulu (Finland)

Projektet e-administration PRESAGE (Frankrike)

Databas för förvaltning av strukturfonder efREporter (Tyskland)

Upptäck ett anslutningsland

Ungern

Allt går framåt!

Den ungerska ekonomin har upplevt en kraftig tillväxt sedan 1995 och nått en mycket gynnsam position inför anslutningen till Europeiska unionen. Ungarna var de första att bli medvetna om detta när 83,8 procent av dem röstade för anslutningen vid folkomröstningen den 13 april 2003.

Ungern gränsar till Österrike, Slovakien, Ukraina, Rumänien, Serbien, Kroatien och Slovenien och är ett av de äldsta länderna i Central-europa. Landet är låglänt och har ingen havskust, och består av tre stora naturtyper. Söder om det ungerska höglandet som är en 400 km lång bergsplåt med berget Kékes (1 015 m) som högsta topp delar Donau landet i två slättområden: i väster Transdanubien som avgränsas av Mecsekbergen och de sista utlöparna av de österrikiska Alperna, och öster om floden en mjukt böljande slätt som kallas Alföld eller den stora ungerska slätten. Ungern har ett relativt torrt kontinentalklimat p.g.a. avståndet från hav.

Budapest och den ungerska öknen?

Två tredjedelar av de ca 10 miljoner ungarerna bor i städer, de flesta i Budapest (2 000 000 invånare), landets huvudstad och ekonomiska samt kulturella centrum. Denna dominans är sådan att man, i likhet med förhållandet mellan Paris och den franska landsorten, har kunnat tala om Budapest och den ungerska öknen: trots försök till decentralisering har den ungerska huvudstaden mer än en fjärdedel av arbetstillfällena inom industrin, drygt en fjärdedel av detaljhandelsomsättning, omkring en tredjedel av läkarna och sjukhusplatserna samtidigt som man har majoriteten av forskningsorganen.

Ungern har emellertid ett antal medelstora städer: Debrecen (214 000 inv.), handelscentrum i en stor jordbruksregion, Miskolc (194 000 inv.), säte för metallindustrin, Szeged (176 000 inv.), centrum för distribution av jordbruksprodukter från den stora ungerska slätten men även centralort för den kemiska industrin samt Pécs (170 000 inv.), centrum för småindustrier. Jordbruksområdena utgör 67 procent av det ungerska territoriet.

Hållbar ekonomisk tillväxt

I Ungern har den socioekonomiska övergången efter kommunismens fall varit mindre brutal än på andra håll. Efter en kraftig tillbakagång började den ungerska ekonomin återhämta sig 1994. Det makroekonomiska anpassningsprogram som genomförts sedan 1995 öppnade vägen för en hållbar tillväxt av BNP i storleksordningen 4 – 5 procent om året 1995 – 2002. Inflationstakten,

som låg på 10 procent till mitten av 2001, har gradvis kunnat sänkas till 4,7 procent om året i augusti 2003. Arbetslösheten som ligger på 5,8 procent 2003, är en av de lägsta i anslutningsländerna.

Ansträngningarna kommer att sättas in på två fronter: Den stora utlandsskulden har minskats men den utgör fortfarande mer än 50 procent av BNP. Budgetunderskottet uppgick till 6 procent av BNP 2002. Situationen torde förbättras 2003 men underskottet lär inte gå under 5 procent av BNP.

Samtidigt med den makroekonomiska anpassningen har privatiseringsprocessen gått mycket långt. Bland länderna i Central-europa görs i Ungern bland de största direkta utlandsinvesteringarna, vilket har hjälpt till att modernisera produktionsstrukturerna och förbättra konkurrenskraften. Det är de exportinriktade sektorerna, däribland livsmedelssektorn, som

Monument över fiskare i Budapest.

har gått i täten för den ekonomiska återhämtningen.

80 procent av den ungerska exporten går till Europeiska unionen. De huvudsakliga exportprodukterna är transportmaskiner och transportutrustning, jordbruksprodukter, kemiska produkter, apparater, textilier, järn och stål samt vin. Den största importen avser transportmaskiner och transportutrustning, råolja, kemiska produkter och malm. Tjänstesektorn utgör 63 procent av BNP och sysselsätter 48 procent av den aktiva befolkningen. Turismen fick uppleva en våldsam utveckling. Sedan 1993 har landet tagit emot 33 miljoner utländska besökare. Denna siffra ligger fortfarande i stort sett på samma nivå, och enligt Världsturismorganisationen (OMT)

låg Ungern 2001 på 12:e plats som resmål inom den internationella turismen.

Regional utveckling: en anpassad politisk ram

Genom att anta lagen om regional utveckling och fysisk planering (Act on Regional Development and Physical Planning/ARDPP) 1996 blev Ungern det första central-europeiska land som skapade en rättslig ram med tydliga likheter med Europeiska unionens regionalpolitik. Med denna lag införs förutom kommunerna, råd för regional utveckling. År 1998 hade 7 statistiska regioner skapats som fick europeiska medel. Dessa regioner leddes av regionala utvecklingsråd där staten spelar en betydande roll.

Ungern fick som första land tillsammans med Polen stöd från Phare med 1,030 miljard euro under perioden 1990 – 1999 och 96 miljoner euro mellan 2000 och 2002. Ungern fick föranslutningsstöd från ISPA (transport och miljö) och Sapard (landsbygdens utveckling). Detta stöd utgjordes av 93,9 miljoner euro från ISPA och 39,8 miljoner från Sapard 2002.

Mellan 2004 och 2006 kommer Ungern att få ta emot omkring 2 000 miljoner euro enligt strukturfondernas mål 1 och i genomsnitt mer än 1 123 miljoner euro inom ramen för Sammanhållningsfonden. Nästan 100 miljoner euro kommer att läggas till dessa summor inom ramen för gemenskapsinitiativet Interreg III (68,67 miljoner) och Equal (30,29 miljoner).

Kontakt:

Office of the Prime Minister

Kossuth Lajos tér 4.

H-1055 Budapest

Tfn (36-1) 441 38 40

Fax (36-1) 441 38 42

E-post: egri.magdolna@meh.hu

Yta

93 030 km²

Befolkning

10 164 000 invånare

Befolkningstäthet: 109 invånare/km²
(EU-15: 118 invånare/km²)

Ekonomi och sysselsättning

BNP/invånare PPA (2002):

57 (EU-15: 100)

Arbetslöshet (2002): 5,8 %
(EU-15: 7,6 %)

Frågor till Endre Juhász, ungersk minister för europeiska frågor

På ett tiotal år har Ungern lyckats med att både övergå till marknadsekonomi och förbereda medlemskapet i Europeiska unionen. Hur förklarar ni denna förmåga som ert land har att hämta in förlorad tid, om man så får säga?

Enligt Eurostats senaste rapport låg Ungern 2002 på 57 procent av gemenskapens genomsnitt räknat i BNP per person i köpkraftsparitet, mot 46 procent 1995. Denna ökning på 11 procentenheter är en anmärkningsvärd upphämtning jämfört med unionens nuvarande medlemsstater. Det är den mest anmärkningsvärda upphämtningen av anslutningsländerna: endast Slovenien med sina 10 procentenheters ökning kan visa upp en jämförbar ökning. När man vet att situationen i vissa kandidatländer har försämrats under samma period, kan man säga att Ungern verkligen är i färd med att ta igen sin eftersläpning.

Vad är det som förklarar resultatet? Det är många faktorer som ligger bakom men nyckelfaktorn är förvisso genuina reformer som har genomförts väl: privatisering, industriell omstrukturering, utländska investeringar, liberalisering av utrikeshandeln etc. Man drog igång strategiska program, inte bara väl genomtänkta utan även väl genomförda. Vi valde inte chockterapi utan vi genomförde våra planer långsamt men säkert. Den politiska stabiliteten har bidragit till en fredlig och ordnad övergång. Val ägde rum 1990, 1994, 1998 och 2002. Även om dessa varje gång vanns av partier i opposition bildades stabila regeringar som satt sin mandattid på fyra år. Vi har aldrig haft extra val. De politiska maktskiftena har fungerat väl.

Framgången med övergången till marknadsekonomi kom emellertid inte utan besvär. Under de första övergångsåren 1990 – 1993 minskade BNP. Enbart under 1991 föll den med 12 procent. Alla är eniga om att vi betalade ett högt socialt pris och att befolkningen gjorde stora uppoffringar, så nu är vi

glada över att nästan allt detta ligger bakom oss.

Ett mycket uthålligt tempo kännetecknar vår europeiska politiska integration. Målet att gå med i gemenskapen beslutades av regeringen 1990, alldeles efter det första fria valet. Detta mål delades och eftersträvades aktivt av alla regeringar som följde. Vi var de första att tillsammans med Polen och Tjeckien förhandla om och sluta ett associeringsavtal med EEG 1991. Ungern var också först att lämna in sina ansökningshandlingar till Europeiska unionen 1994. Anslutningsförhandlingarna var långa och svåra, men det har aldrig fallit någon ungersk regering eller någon politisk rörelse in att vika från denna linje.

När man reser genom Ungern skulle man kunna få för sig att det ekonomiska välståndet har nått Donau och korsat floden ett stycke men att det ännu inte har nått de östra regionerna. Är det ett korrekt intryck?

Detta intryck är mer eller mindre korrekt men bör kanske nyanseras lite. Välståndet har utan tvivel nått Budapest där BNP per invånare redan uppgår till 107,9 procent av gemenskapens genomsnitt. Den stora skillnaden finns mellan huvudstaden och övriga regioner. Det är också sant att det finns en påtaglig skillnad mellan landets västra regioner och regionerna öster om Donau. I Transdanubien, den västra delen av Ungern, ligger BNP per invånare 11-12 procent över det europeiska genomsnittet. Det beror främst på de utländska investeringarna som föredrog att etablera sig i landets västra del av skäl som främst hade att göra med transportinfrastrukturen.

Vad gör man för att förbättra sammanhållningen och minska de regionala skillnaderna?

Minskningen av de regionala skillnaderna är en prioriterad fråga för den ungerska regeringen. För att göra detta behövs nya investeringar och man

behöver skapa sysselsättningstillfällen. Detta kräver till att börja med bra transportinfrastrukturer. Vi har en motorväg mellan Budapest och Wien, men det saknas fortfarande viktiga motorvägssträckor åt öster, söder och sydväst. Vi vill öka takten i motorvägsbyggandet och betydande medel har avsatts för denna prioritering i den nationella budgeten. Modernisering av järnvägarna är också en aktuell fråga. Kvalificerad arbetskraft är en annan viktig förutsättning för att dra till sig nya investeringar. Vi är i färd med att genomföra program som är mer inriktade på yrkesutbildning. Man skulle också behöva öka den aktiva befolkningens rörlighet. I dag är den ungerske arbetaren inte beredd att flytta för att hitta arbete. Det behövs en ändrad inställning. I avvaktan på medel från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden har allt större resurser satsats på den nationella fysiska planeringen, vilket även gäller för budgetåret 2004.

När det gäller regionalpolitik, vad kan unionen och dess medlemsstater erbjuda ert land?

Europeiska unionens struktur- och sammanhållningspolitik kommer att vara ett viktigt verktyg för att minska de regionala olikheterna. I vår nationella utvecklingsplan, som utgör grunden för gemenskapens stödramar, finns många prioriteringar som syftar till att förbättra landets sociala och territoriella sammanhållning. Ett operativt program har ägnats specifikt åt regional utveckling. Den institutionella utvecklingen för att ta emot och effektivt utnyttja medlen pågår, och vi hoppas att vi inte stöter på hinder för ett fullt utnyttjande av de tillgängliga ekonomiska resurserna. Vi hoppas också att en stark och ekonomiskt välförsett struktur- och sammanhållningspolitik kommer att upprätthållas bortom 2006.

Intervju från den 2 oktober 2003.

Upptäck en region

Sicilien

Periferi och obalans

Utvecklingen av Medelhavets största ö är obalanserad: å ena sidan en tätbefolkad maritim fasad med en betydande ekonomi, å andra sidan ett inre avfolkat område som lider av en akut isolering.

Del av Trapanis hamn.

Sicilien, som har en yta på 25 706 km², är den största ön i Medelhavet. Den sicilianska befolkningen bor tätt (198 inv./km²) och finns framför allt längs norra och östra kusten och i de större städerna, särskilt Palermo (750 000 inv.), Catania (360 000 inv.) och Messina (260 000 inv.). Som kontrast lider Siciliens inland av åldrande befolkning och utflyttning av den unga generationen.

Ön som helhet uppvisar ett känsligt produktionsmönster, en ekonomisk struktur där sysselsättningen inom industrin är låg jämfört med jordbruks- och byggsektorn, en arbetslöshet på över 20 procent (över 30 procent för kvinnorna och över 50 procent för personer under 25) med toppar i provinsen Enna och städerna Catania, Palermo och Messina. Sedan 1992 har tillväxten i reell BNP uppvisat negativa värden vid tre tillfällen. Generellt har tillväxten legat under det nationella genomsnittet. För 2001 och 2002 har tendensen beträffande BNP och sysselsättning utvecklats positivt.

Men Siciliens största handikapp är i första hand dess periferi läge: ön utgör ett fysiskt hinder för socialt, ekonomiskt och kommersiellt utbyte mellan detta söder om södra Italien och fastlandets regioner. Sicilien exporterar något mindre än 6 procent av sin produktion, medan det nationella genomsnittet är nära 20 procent.

Sicilien har inte desto mindre vissa trumf på hand, till att börja med dess mänskliga kapital med tanke på att befolkningen överlag är mycket ung. Övriga starka sidor finns i öns anmärkningsvärda natur och kulturarv – som talande nog knappt utnyttjas alls. På senare tid har den

lokala utvecklingen upplevt en återhämtning tack vare en större aktivering av invånarna i form av självständiga initiativ.

Tack vare strukturfonderna är Sicilien i färd med att hämta in eftersläpningen inom strategiska sektorer med hjälp av naturresurser (vatten, energi etc.), samtidigt som man uppfyller målen för miljömässig hållbarhet inom alla produktionssektorer. Med en sammanlagd budget på 9 415 miljoner euro, varav 3 858 miljoner från strukturfonderna, utvecklas det regionala operativa programmet Sicilia längs 6 prioriterade axlar: tillvaratagande av naturresurserna, tillvaratagande av de kulturella resurserna, utveckling av de mänskliga resurserna, stöd till lokala produktiva system, främjande av städernas roll i deras territoriella sammanhang samt nätverk och samverkan för tjänster.

Kontakt:

Regione Siciliana – Presidenza

Direzione regionale della programmazione

a/s Gabriella Palocci

Piazza Don Luigi Sturzo 36

I-90139 Palermo

Tfn (39) 091 696 00 13

Fax (39) 091 696 02 73

E-post: direzione.programmazione@regione.sicilia.it

Internet: <http://www.euroinfosicilia.it>

Yta

25 706 km²

Befolkning

5 100 000 invånare

Befolkningstäthet: 198 inv./km² (EU-15: 118 inv./km²)

Ekonomi och sysselsättning

BNP/inv. PPA (2000): 75 (EU-15: 100)

Arbetslöshet (2001): 20,8 % (EU-15: 7,6 %)

Strukturfonder (2000 – 2006)

Mål 1

(miljoner euro)

EU	Övriga allmänna fonder	Totalt
3 857,946	3 727,918	9 415,495

Ett Partnerskap för kommunikation för att optimera verkan av regionalt bistånd

För att till fullo utnyttja de möjligheter som strukturfonderna erbjuder har de sicilianska myndigheterna upprättat *Partenariato della comunicazione*, ett nätverk av offentliga och privata socioekonomiska aktörer som är spridda över hela ön.

Sedan januari 2001 har generaldirektoratet för planering i regionen Sicilien anordnat möten med öns socioekonomiska aktörer i syfte att utveckla en instans med vilken man över hela Sicilien kan förverkliga de möjligheter som erbjuds genom det regionala åtgärdsprogrammet (POR) Sicilia 2000 – 2006. Initiativet mynnade ut i att man i mars 2002 skapade *Partenariato della comunicazione* (Partnerskap för kommunikation), ett nätverk av offentliga och privata aktörer, som är motiverade och jämnt fördelade över hela ön. Nätverket samordnas och stöds av kommunikationsenheten vid generaldirektoratet för planering och dess uppgift är att sprida information och dokumentation om POR, att förmedla inbjudningar till projekt och främja utbyte av erfarenhet och bästa praxis.

Strukturfondernas portal

Partnerskapet för kommunikation materialiserades först som en webbplats på Internet. Genom att koppla upp sig mot www.euroinfosicilia.it, det sicilianska åtgärdsprogrammets officiella webbplats, kan deltagarna med ett lösenord komma till en portal till strukturfonderna där de kan få relevant och aktuell information om finansieringsmöjligheter, fallstudier och förslag från offentliga och privata källor. En sektion av webbplatsen omfattar svar på ofta ställda frågor, och ett forum för fritt åsiktsutbyte, utbyte av erfarenheter, möjlighet att ställa frågor till myndigheter eller andra medlemmar i nätverket. Man kan även ta del av nya inbjudningar till projekt med respektive villkor, nya upphandlingar som planeras under kommande sex månader, och inte minst uppgifter om referenspartner och

regionala tjänstemän som är ansvariga för olika delar av åtgärdsprogrammet.

Deltagarna i nätverket kan även kommunicera med hjälp av en fjärde sida i sambandsbuletinen OpPORTunità, som publiceras varje månad i 60 000 exemplar. Två andra medier kommer att finnas tillgängliga från slutet av 2003: ett TV- och ett radioprogram som sänds varje månad kommer att ta upp det regionala åtgärdsprogrammets framsteg med särskild uppmärksamhet på projektdeltagarnas aktiviteter. För övrigt kan deltagarna i nätverket be organisationen ordna ett seminarium i respektive område, när de känner att en inbjudan till projekt kan vara något för deras sektor eller deras territorium.

I utbyte mot dessa fördelar förväntas medlemmarna i nätverket själva vara kommunikatörer för POR och lokalt utgöra en kontakt till förslagsställare och programmets potentiella förmånstagare. Dessa kontaktpunkter, som ofta får formen av desks hos de deltagande organen eller företagen, bemannas av medarbetare som utbildats för detta av regionen Sicilien, så dessa kontaktpunkter kännetecknas av den formel som är unik för det sicilianska *Partenariato della comunicazione*: maximera informationsspridningen med hjälp av projektpersonerna som förmedlare av information mellan den förvaltande myndigheten och de potentiella mottagarna av regionalt stöd. Nätverket är alltså ett värdefullt instrument för att uppmuntra och locka fram nya projekt.

Informationskultur

I oktober 2003 hade 180 deltagare undertecknat avtalet som formaliserar tillhörigheten till nätverket. Det verkar

följaktligen ha nått sin kritiska massa och sin tillväxttakt. I början verkade det inte vara så lätt, och projektets ansvariga fick vara envisa och ha en god övertalningsförmåga för att få detta initiativ att sjunka in: i Italien saknar administrationen vad man skulle kunna kalla en informationskultur och tenderar att förhålla sig avvaktande inför nya metoder och ny teknik. Partnerskapet för kommunikation bidrar alltså inte bara till att främja en decentraliserad spridning av information utan även till att modernisera de sicilianska administrativa strukturerna, vilket har fått till följd att de olika regionala administrationerna nu tenderar att samarbeta mer och att upprätta närmare förbindelser med de europeiska fondernas slutliga förmånstagare.

Savo (Finland)

Avstamp för kvinnliga företagare

På basis av konkurrens och personligt stöd syftar man med projektet Naisyrittäjän lähtöruutu (Avstamp för kvinnliga entreprenörer) till att uppmuntra ett så stort antal kvinnor som möjligt att starta och driva företag och inte minst att få dem att bestå.

Studenter introduceras i marknadsföring under kursen Dream Enterprise, som hölls i augusti 2003.

Siffrorna talar för sig själva: i Finland utgör kvinnorna 48,6 procent av den aktiva befolkningen, men endast 30 procent av företagen är kvinnor.

För övrigt tenderar de sektorer som kvinnor dras till att använda relativt liten andel ny teknik. Avancerad kommunikationsteknik kan t.ex. ge kvinnorna möjlighet att välja sektorer där verksamheten har större mervärde och därmed är mer inbringande, och öppna större kommersiella perspektiv för dem.

Det som gäller för hela Finland gäller i ännu högre grad för regionen Savo mitt i landet. Arbetslösheten är mycket hög och kvinnornas sociala och yrkesmässiga utsikter är begränsade på grund av regionens perifera läge. Den lider av en netto-utvandring, och det är oftast

kvinnorna som lämnar detta område med sin otillräckligt diversifierade ekonomiska struktur. I Savo är andelen kvinnliga företagare mindre än i övriga Finland. Därför tog man det initiativ som fick stöd av struktur-fonderna och som avsåg att upprätta ett komplett system till stöd för kvinnligt företagande.

De åtgärder som vidtagits tidigare som t.ex. projekten Weera (Sysselsättning nu) och Savotar/Enrec (inom ramen för det europeiska programmet Recite II) hade redan visat begränsningarna med de klassiska metoderna för att motverka arbetslösheten i de avlägsna regionerna och hade klarlagt de speciella problem som kvinnliga företagare mötte.

I anslutning till dessa projekt men enligt mål 1-programmet östra Finland

försöker man med projektet Naisyrittäjän lähtöruutu (Avstamp för kvinnliga entreprenörer) att finna bättre lösningar genom att finansiera både infrastrukturer och utbildningar avsedda för kvinnor.

Resurser och synergier

Projektet upprättade till att börja med resurscentrum som riktar sig till kvinnliga entreprenörer som vill förbättra sin kompetens samt till arbetslösa kvinnor och studerande som vill starta en självständig verksamhet.

Dessa resurscentrum ställer datorer, kopieringsapparater, fax och övrig utrustning till förfogande, och ger stöd för utgivning av trycksaker (reklam-broschyrer, visitkort etc.) och elektronisk publicering (webbplatser).

Flera utbildningar har även ordnats, av vilka några har varit distanskurser. De kvinnliga företagen och i förekommande fall deras anställda (inklusive manliga) kan därmed själva bättra på sina kunskaper när det är lämpligt för dem. Användningen av informationsteknik ökar kunskaperna på IT-området samtidigt som det skapar band, rentav praktiskt samarbete, mellan deltagarna, och mellan deltagarna och undervisningsorganisationerna.

Dessa resurscentrum, som ofta finns i strukturer som rymmer många andra aktiviteter (föreningar, sociala och sanitära sammanhang etc.), stimulerar och driver på tillkomsten av nya företag inom lokala sektorer: företag med anknytning till hälsovård och välbefinnande har även sett dagens ljus på senare tid.

Personligt stöd

Resurscentrumen är emellertid framför allt mottagningar för kvinnliga företagare. Efter identifiering av behoven upprättas en personlig profil för varje deltagare. På grundval av denna profil kan de berörda erbjudas en utbildningskupong som ger dem möjlighet att följa en specifik kurs och få råd av en assisterande rådgivare. I ett rådgivningssamtal får de därefter hjälp att välja det organ som erbjuder dessa tjänster. Populärast är följande områden: starta eget företag, ledarskap, marknadsföring och säljteknik, arbete i nätverk, produktutveckling och kvalitetsstyrning.

Fältstudier ute i landet ger de kvinnliga företagarna från Savo möjlighet att utbyta erfarenhet med kolleger i andra regioner i Finland. Avstamp ger dem även möjlighet att delta i mässor och utställningar.

Seminarier eller möten i små grupper äger även rum beroende på deltagarnas

behov och önskemål. Arbetsgrupper för stresshantering har även ordnats.

Projektet, som genomförs mellan april 2002 och december 2004, har tilldelats en total budget på 734 170 euro. Hösten 2003 hade 75 kvinnliga företagare deltagit i verksamheten, 268 rådgivningar om företagsförvaltning hade ägt rum i dessa olika resurscentrum. Sammanlagt har 305 personer nyttjat de olika tjänster som erbjudits.

Kontakt:

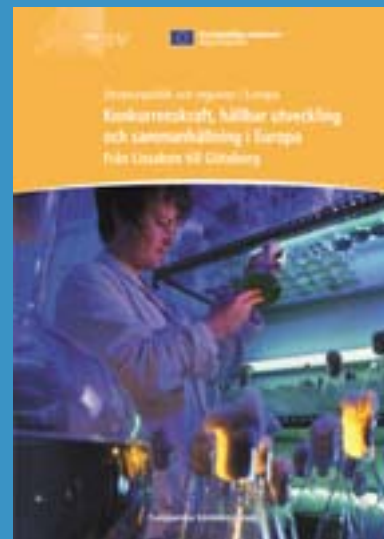
Terhi Majamaa
Project Manager
Naisyrittäjän lähtöruutu
Women Entrepreneur Take-Off Point
Ylä-Savo Vocational Institute
Pohjolankatu 9 B,
FIN-74100 Iisalmi
Tfn (358-1) 78 20 59 00
Fax (358-1) 78 20 59 01
E-post: terhi.majamaa@ysao.fi
Internet: <http://www.ysao.fi/Ylasavo/Ammattiopisto/projekti.nsf>

Seminarier och konferenser berikar programmet.

Konkurrens, hållbar utveckling och sammanhållning i Europa — Från Lissabon till Göteborg

Regionalpolitikens bidrag till målen från Europeiska råden i Lissabon och Göteborg illustrerat med 26 föredömliga projekt.

Tillgänglig på unionens 11 språk.

Regioner i aktion, ett land i rörelse — En samling projekt som genomförts i Grekland med stöd av strukturfonderna

26 exempel på framgångsrika projekt i Grekland.

Tillgängliga på grekiska, engelska och franska.

På nätet

<http://www.leaderplus.se/sv/index.asp>

De nationella nätverken Leader+ förser en gemensam databas med uppgifter för att underlätta samarbetet mellan de lokala aktionsgrupper som drar nytta av gemenskapens initiativ för landsbygdens utveckling. En sökmotor med nyckelord på 11 språk underlättar identifieringen av partners. Ett mycket användbart verktyg utanför Leader+ är databasen *Marché de la coopération transnationale* (Marknad för transnationellt samarbete) som är tillgänglig från de olika webbplatser som de nationella Leader+-nätverken driver. Här finns det svenska nätverket.

<http://www.arcmanche.com/suite.html>

Enligt dess initiativtagare innebar upprättandet av webbplatsen på Internet 2000 ett mycket positivt inslag för att främja Arc Manche som en ram för samarbete. Arc Manche är ett nätverk bestående av ett tiotal franska regioner och lokala brittiska organisationer som försöker stärka banden mellan de två sidorna av Engelska kanalen genom samarbete i frågor av gemensamt intresse, särskilt inom ramen för Interreg III B Nordvästeuropa. Det kan nämnas att det är en mycket fin tvåspråkig webbplats (franska och engelska) och den är mycket omfattande: presentation av deltagande regioner och olika projekt, kartor, sökmotor etc. En praktisk ingång för att upptäcka den regionala utvecklingen vid stränderna till världens mest trafikerade farvatten.

<http://www.espaces-transfrontaliers.org>

Mission Opérationnelle Transfrontalière, som skapades av DATAR (Délégation à l'Aménagement du Territoire et à l'Action Régionale, France) 1997, är ett interministeriellt organ som specialiserat sig på att bygga upp gränsöverskridande europeiska projekt. Dess webbplats på Internet har utformats som en resursbas avsedd för aktörer inom gränsöverskridande samarbete. Den innehåller mängder av information: presentationer av områden och projekt, rättslig grund, handlingar och kartor, databas om Interreg-fonden (kartor, unika planeringsdokument och sammanfattningar av dem), länkar och framför allt sektioner med metoder som kan vara mycket intressanta för alla som arbetar med gränsöverskridande verksamhet. Dessvärre finns denna webbplats endast på franska.

<http://www.circum-regional.org>

CIRCUM (Coopérative Internationale de Recherche en matière de COMunication), som skapades 1973 och som stöds av de europeiska institutionerna, är ett nätverk som omfattar mer än 376 regionala TV-stationer i 38 olika länder. Dess syfte är att främja samarbete mellan regionala TV-stationer, erbjuda utrymme för eftertanke och utbyte för aktörerna inom regional TV och information, och att bidra till att utveckla de europeiska regionernas kultur och identitet. CIRCUM medverkar i samproduktioner och stimulerar till utbyte av program: temasändningar, informationsmagasin, gränsöverskridande tidningar, dokumentärer, ungdomsprogram, kulturprogram och musik. Nätverket delar varje år ut ett CIRCUM-pris till de bästa regionala programmen om Europa.

Kontakter

Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för regionalpolitik
Enhet 01 – "Information och kommunikation"
Thierry Daman
41, avenue de Tervuren, B-1040 Bryssel
Fax (32-2) 296 60 03
E-post: regio-info@cec.eu.int
Internet: http://europa.eu.int/comm/dgs/regional_policy/index_sv.htm

Kommissionär Michel Barnier
http://europa.eu.int/comm/commissioners/barnier/index_sv.htm

Information om Europeiska unionens regionala stöd
http://europa.eu.int/comm/regional_policy/index_en.htm

ISSN XXX

© Europeiska gemenskaperna, 2003
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Printed in Belgium

Publikationsbyrå
Publications.eu.int